Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36488
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

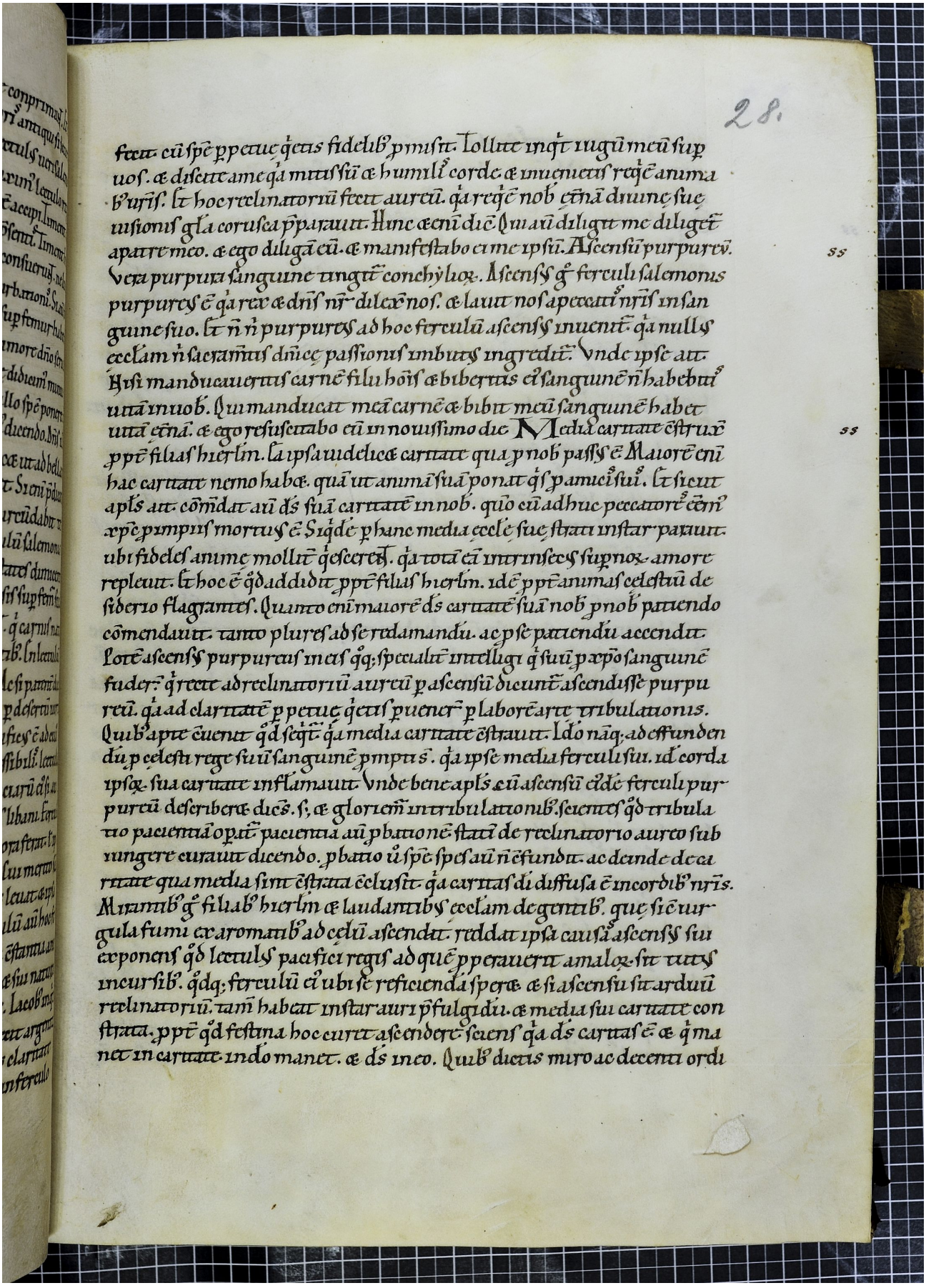

28.

fecit cũ spẽ ppetuę q̃etis fidelib̃ pmisit. Tollite ingt iugũ meũ sup
uos. æ discite ame qa mitis sũ æ humil̃ corde æ inuenietis requiẽ anima
b̃ꝰ uris. Et hoc reclinatoriũ fecit aureũ. qa requiẽ nob̃ ẽnã diuinę sue
uisionis gla coruscã pparauit. Hunc ænũ dicẽ Qui aũ diligit me diliget̃
a patre meo. æ ego diligã eũ. æ manifestabo ei me ipsũ. Ascensũ purpureũ. ss
Vera purpura sanguine tingit̃ conchyliox. Ascenss g̃ ferculi salemonis
purpureꝰ ẽ qa rex æ dñs nr̃ dilexẽ nos. æ lauit nos a peccatis nr̃is in san
guine suo. Et n̄ n purpureꝰ ad hoc ferculũ ascenss inuenit. qa nullꝰ
eccl̃am n̄ sacramtis dñice passionis imbutꝰ ingredit. Vnde ipse ait.
Nisi manducaueritis carnẽ filii hoĩs æ bibertis ei sanguinẽ n̄ habebit̃
uitã in uob. Qui manducat meã carnẽ æ bibit meũ sanguinẽ habet
uitã ẽnã. æ ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Mediã carnate ẽstruẽ ss
ppẽ filias hierlm. Ea ipsa uidelicæ carnate qua p nob̃ passꝰ ẽ Maiorẽ enĩ
hac carnate nemo habæ. quã ut animã suã ponat qs p amicis suis. Et sicut
apls ait. cõmendat aũ ds suã carnatẽ in nob̃. quo cũ adhuc peccatores ẽm
xpc̃ pmptus mortuꝰ ẽ. Siqdẽ p hanc media ecl̃e sue straui instar parauit.
ubi fidelis anime mollit̃ q̃escentꝫ. qa tota ea interiecꝫ supnoꝝ amore
repleuit. Et hoc ẽ qđ addidit ppẽ filias hierlm. idẽ ppẽ animas celestiũ de
siderio flagrantes. Quanto enĩ maiorẽ ds carnatẽ suã nob̃ p nob̃ patiendo
cõmendauit. tanto plures ad se rudamandũ. ac p se patiendũ accendit.
Lorẽ ascenss purpureas in eis qq; specialit̃ intelligi q suũ p xpi sanguinẽ
fudit̃ q recte ad reclinatoriũ aureũ p ascensũ dicunt̃ ascendisse purpu
reũ. qa ad claritatẽ ppetuę q̃etis puenit̃ p labore arte tribulationis.
Quib̃ apte cuenit qđ sequit̃ qa media carnate ẽstrauit. Ido nãq; ad effunden
dũ p celestia regis suũ sanguinẽ pmptus. qa ipse media ferculi sui. id̃ corda
ipsoꝝ sua carnate inflamauit. Vnde bene apls eũ ascensũ eid̃ ferculi pur
pureũ describere dicẽs. ſ; æ gloriem̃ in tribulatiõnib̃ scientes qđ tribula
tio patientiã opat̃ patientia aũ probationẽ stati de reclinatorio aureo sub
iungere curauit dicendo. probatio ũ spẽ spes aũ n̄ confundit. ac deinde de ca
ritate qua media sint ẽstrata ecl̃usit. qa caritas dei diffusa ẽ in cordib̃ nr̃is.
Miramib̃ g̃ filiab̃ hierlm æ laudantibꝰ ecl̃am de gentib̃. que sic ur
gula fumi ex aromatib̃ ad cel̃ũ ascendit. reddat ipsa causa ascenssꝰ sui
exponens qđ lectulꝰ pacifici regis ad quẽ ppetuo amalox sit tutꝰ
incursib̃. qđq; ferculũ ei ubi se reficiendã speret. æ si ascensu sit arduũ
reclinatoriũ. tam̃ habeat instar auri p fulgidũ. æ media sui caritate con
strata. ppẽ qđ festina hoc currit ascendere scies qa ds caritas ẽ. æ q̃ ma
net in caritate in deo manet. æ ds in eo. Quib̃ dictis muro ac decenti ordi